

И тъй ний двама заживѣхме
 Единъ отъ другъ се не дѣлѣхме.
 Лъжа, раздори и умрази
 Далече бѣха тѣ отъ нази.

Мечокътъ моя домъ рѣдеше,
 Готовачъ отличенъ сѫщо бѣше:
 Не съмъ осталъ безъ обѣдъ вкусенъ . . .
 За всичко бѣше той изкусенъ.

Отъ пушка само се боеще —
 Въ начало сѫщо съ менъ тъй бѣше . . .
 Доволенъ, азъ се отплатихъ
 Красиви гащи му ошихъ.

(Слѣдва)

Прѣвель